

K-25709-1 74

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO
U SISKU

BROJ: KT-171/92
Sisak, 29. lipnja 2009.
SR/MR

Županijski sud u Sisku

Prijeto neposredno preko pošte (obično preporučeno)
30/20 god u 3 primjeraka sa SR priloga
i izvika.

Podnesak stigao poštom - oštećenim omotom
Kredeno na poštu preporučeno dar
Prilozi su: ...
manje od ...
pristaje

Primljeno ...

...
...
...

ŽUPANIJSKI SUD
U SISKU

Temeljem članka 42. stavka 2. točke 3. Zakona o kaznenom postupku podižem

OPTUŽNICU
protiv:

okrivljenog MILANA VELEBITA, sina Branka Selakovića i Ane, rođenog 25.07.1958. godine u Petrinji, RH, sa posljednjim prijavljenim prebivalištem u Republici Hrvatskoj - G. Pastuši br. 24, a u Republici Srbiji, Prnjavor, Karadorđeva 80, Srbina, državljanina Republike Srbije, oženjen, otac dvoje djece,

da je:

dana 11. listopada 1991. godine, u selu Taborište, za vrijeme međunarodnog oružanog sukoba između regularnih oružanih snaga Republike Hrvatske sa jedne strane i naoružanih srpskih paravojnih postrojbi s druge strane, suprotno odredbama članka 3, članka 13 i članka 33 IV Ženevske konvencije o zaštiti građanskih osoba za vrijeme rata od 12. kolovoza 1949. godine, te članka 51 i članka 75 stavak 2 točka (a) Dopunskog protokola Ženevskim konvencijama od 12. kolovoza 1949. godine o zaštiti žrtava nemeđunarodnih oružanih sukoba (Protokol I) od 8. lipnja 1977. godine, kao pripadnik nelegalne vojske tzv. "SAO Krajine", došao u dvorište Jelene Palaić, civilne osobe hrvatske nacionalnosti i tražio da mu preda svu stoku, pa kad je ona to odbila, iz puške za sada točno neutvrđene marke i kalibra ispalio više metaka u tijelo Jelene Palaić, nanijevši joj tako smrtonosne ozljede od kojih je na licu mjesta umrla, a zatim je uzeo i zadržao za sebe svu njezinu imovinu, te svu stoku zatečenu u njezinoj staji,

dakle, kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme rata pljačkao imovinu stanovništva i protuzakonito i samovoljno je uništio, te ubio jednu osobu,

pa, da je time počinio kazneno djelo protiv čovječnosti i međunarodnog prava – ratnim zločinom protiv civilnog stanovništva - označeno i kažnjivo po članku 142 stav 1 bivšeg KZJ-a (Narodne novine 53/91), sada članka 120 stav 1 OKZRH.

STOGA PREDLAŽEM:

- 1/ da se pred Vijećem Županijskog suda u Sisku održi glavna rasprava,
- 2/ da se nad okrivljenim Milanom Velebitom **odredi pritvor** iz članka 102 stav 1 točka 1, 2 i 4 Zakona o kaznenom postupku s obzirom da je nedostupan, jer je stalno nastanjen u Republici Srbiji čiji je u međuvremenu postao državljanin koje okolnosti upućuju na opasnost da će pobjeći, te opravdana bojazan da bi utjecajem na svjedoke mogao ometati vođenje kaznenog postupka, a radi se o kaznenom djelu ratnog zločina protiv civilnog stanovništva za koje zakon propisuje izricanje kazne zatvora u trajanju od osam ili više godina,
- 3/ da se na glavnu raspravu pozovu okrivljeni Milan Velebit (list 62 do 64), Ivan Palaić, unuk pokojne Jelene Palaić, Taborište kbr. 54, te svjedoci Kata Sučić (list 12/13), Kata Šustić (list 26), Matija Tišinić (list 28 do 29),
- 4/ ukoliko su naprijed navedene osobe ispitani kao svjedoci u vrijeme istrage u međuvremenu umrle potrebno je pribaviti izvod iz knjige umrlih za svakog od njih
- 5/ da se za okrivljenog Milana Velebita pribavi izvod iz kaznene evidencije, te evidencije o prekršajno kažnjavanim osobama.

O b r a z l o ž e n j e

Temeljem krivične prijave Policijske uprave Sisak broj K-158/92 od 2011.1992. godine protiv okrivljenog Milana Velebita zbog kaznenog djela iz članka 142 stav 1 KZJ (Narodne novine 53/91) – ratnog zločina protiv civilnog stanovništva učinjenog na štetu Jelene Palaić iz Taborišta dana 15. studenog 1992. godine istražnom sucu Županijskog suda u Sisku stavljen je zahtjev za provođenje istrage protiv okrivljenog Milana Velebita zbog naprijed navedenog kaznenog djela (sada članak 120 stav 1 OKZRH), te je predložen pritvor.

Istražni sudac Okružnog suda u Sisku rješenjem od 13. studenog 1992. godine odredio je provođenje istrage protiv okrivljenog Milana Velebita zbog osnovane sumnje da je počinio kazneno djelo protiv čovječnosti i međunarodnog prava ratnog zločina protiv civilnog stanovništva iz članka 142 stav 1 preuzetog KZJ (Narodne novine 53/91), te odredio pritvor nad okrivljenim Milanom Velebitom i tjeralicu zbog njegove nedostupnosti, a na naš prijedlog od 2. studenog 2004. godine. Raspisana je međunarodna tjeratica 26. studenog 2004. godine, jer je okrivljeni Milan Velebit i dalje bio nedostupan i nije se odazivao na pozive suda.

U istrazi kao svjedoci su saslušani Kata Sučić, Kata Šustić i Matija Tišinić.

Također, na naše traženje od 20. studenog 2007. godine istražni sudac Županijskog suda u Sisku nastavio je istragu protiv okrivljenog Milana Velebita i temeljem članka 6 stav 1 Zakona o međunarodnoj pravnoj pomoći u kaznenoj stvari preko Ministarstva pravosuđa Republike Hrvatske u Zagrebu zatražili ispitivanje Milana Velebita u svojstvu okrivljenog pred nadležnim sudom u Republici Srbiji.

Milan Velebit saslušan je u svojstvu okrivljenog dana 8.01.2009. godine pred Okružnim sudom u Beogradu Vijećem za ratne zločine, te je braneći se izjavio da je po proglašenju ratnog stanja bio mobiliziran kao pripadnik Teritorijalne obrane u selu Gornja Pastuša, a gdje je živio sa svojom obitelji, a također i u 10. mjesecu 1991. godine je bio pripadnik Teritorijalne obrane, te je kao uzoran domaćin za cijelo vrijeme rata obrađivao svoju zemlju i brinuo se o svojem poljoprivrednom imanju.

Okrivljeni Milan Velebit nadalje odlučno negira da bi počinio kazneno djelo koje mu se stavlja na teret, odnosno da bi otimao, krao i pljačkao tuđu imovinu, posebno stoku jer mu to nije bilo potrebno. Tvrdi, da nije poznavao osobu po imenu Jelena Palaić, a selo Taborište od njegovog sela je udaljeno oko 25 kilometara i u kritično vrijeme je imao položaj na ulazu samog sela Taborišta. Tada je iz sela uglavnom izbjeglo sve stanovništvo, a ostale su samo dvije ili tri stare babe koje su bile u jednoj kući, koje je kasnije UNPROFOR negdje premjestio. Posebno je pojasnio da je položaj na ulazu u selo Taborište po njegovu sjećanju držao u proljeće 1992. godine, a on je mobiliziran kao pripadnik Teritorijalne obrane u srpnju 1991. godine, međutim kao pripadnik jedinice Teritorijalne obrane koja je imala samo SNB uniforme došla je u selo Taborište u proljeće 1992. godine, a prethodno je vođena borba između srpskih i hrvatskih snaga na tom području, te odlučno negira da bi u 10. mjesecu 1991. godine uopće dolazio u selo Taborište. Inače, kao pripadnik Teritorijalne obrane bio je zadužen jednim ručnim bacačem sa jednom granatom, a tek kasnije je dobio poluautomatsku pušku, a automatsku pušku je dobio tek 1993. godine, kada je njegova postrojba išla na područje Bihaća. Kada je došao na položaj na ulazu u selo Taborište vidio je tri starije žene, koje su nakon sedam ili osam dana bile evakuirane, ali ne zna kako se zovu.

U istrazi saslušana kao svjedok Kata Sučić iz Taborišta kbr. 2 izjavila je, da je krajem 8. mjeseca 1991. godine ostala u selu u svojoj kući, kada je u selo ušla vojska u SNB uniformama, ali je bilo i neuniformiranih osoba u šarenim odorama, bili su naoružani automatima i puškama, a tu su bili stacionirani kamioni i topovi. U samom selu Taborištu bila je hrvatska vojska, a kad su se oni povukli vidjela je ljude u šaranim uniformama iz sela Jabukovca, Pastuše, Mačkovog Sela i Gornje Mlinoge. Također je vidjela i Milana Velebita, kojeg je jedino osobno poznavala, jer je radio sa njezinim sinom u poduzeću "Finel" u Petrinji, te nekog Ranka iz Joševice "gljivara", a koji je imao udanu kćer u selu Taborištu. Tada je u selu ostalo još dosta ljudi, dok su drugi pobjegli. Ostala je Bara Tišinić, Jelica Palaić, Ivo Cerjak, Kata Šustić, Jaga Vujasić, Nikola Kokan, Ivo Krčelić, njezin brat i njegova žena Bara. Bilo im je ograničeno kretanje u selu, a napolju su mogli biti do 18,00 sati, dok su navečer svi zajedno spavali u jednoj kući i to obično u kući njezinog brata. Po danu su hranili stoku i obavljali potrebne poslove, ali samo u selu. Prirodnom smrću je umrla Bara Tišinić dok su ubijeni Jelica Palaić, Ivo Cerjak i Jaga Vujasić, a što je čula od svoga brata Ive Krčelića i Nikole Kokana koji su mrtve sahranili u blizini njihovih

kuća. Nije vidjela tko je ubio Jelicu Palaić, ali je čula da ju je ubio Milan Velebit pri pljačkanju njezine imovine i da bi dobio njezinu kravu. Naime pričalo se, da je Jelica Palaić vikala da je pljačkaju, a da ju je Milan Velebit uhvatio za ruku i odveo u kuću i ubio. Da je Jelicu Palaić ubio Milan Velebit govorili su i pripadnici vojske koja se je tada nalazila u selu, a neki od njih su se prema seljanima ponašali pristojno, a policajci koji su dolazili u selo, jer su se pripadnici te vojske međusobno svadali oko razdiobe plijena čudili su se što je ona ostala u selu, te su joj govorili da šuti i ne govori ništa o pljačkama koje su vršene po selu. Posebno je napomenula da je svakodnevno vidjela odvoženje vozila, traktora, stoke kao i druge imovine, koju su pljačkali pripadnici vojske koja se je nalazila u selu, koji su u jednom času skinuli zastavu sa zvijezdom, kao i petokrake. Mnoge je od njih poznavala, a naročito je bio bahat Milan Velebit, koji je nosio pušku i koji ju je cijelo vrijeme ispitivao gdje joj je sin i koji joj je donosio ukradene kokoši iz sela da ih kolje i očisti, a on ih je odnosio kući. Tako je jednom prilikom čula njegov razgovor ispred njezine kuće sa trojicom njoj nepoznatih osoba, kada je Milan Velebit rekao da ovu kuću treba zapaliti, pa je tako njezina kuća preko noći zapaljena, a prethodno joj je bila zapaljena i štala. Međutim, nije vidjela tko je to učinio. Iz sela Taborišta iseljena je 28.10.1992. godine, a tada je u selu već bilo sve opljačkano, odveženi su poljoprivredni strojevi i stoka.

Kata Šustić saslušana kao svjedok u istrazi izjavila je, da je u selu Taborište ostala do jeseni 1992. godine, gdje se je nalazila sa još nekim seljanima i nakon što je u selo ušla neregularna vojska tzv. "SAO Krajine", a u kojoj su bili uglavnom ljudi iz okolnih sela Blinje i Moštanice. Ta vojska je seljanima uvela poseban režim, tako da poslije 18,00 sati nisu se smjeli kretati po selu, već su boravili ili u svojim kućama ili u kući Ive Krčelića. Tada se je po selu kralo, uzimala stoka, palile kuće, a među najgorima je bio Milan Velebit iz Pastuše, koji je bio "zlo od čovjeka" i svi su ga se bojali i koji je dolazio sa traktorom u selo uvijek nešto dovozeći i odvozeći. Od Mate Tišinića je čula da je upravo Milan Velebit ubio Jelu Palaić, da bi joj uzeo kravu, a to je pričao u kući Ive Krčelića. Također joj je poznato da je pored Jele Palaić ubijena i Jaga Vujasić te Ivan Cerjak.

Matija Tišinić saslušan kao svjedok u istrazi izjavio je, da je u vrijeme početka rata ostao u svom selu Taborištu sa još devetoro osoba hrvatske nacionalnosti. U selu su najprije bili tzv. "Arkanovci", ali koji nisu pljačkali i tukli, a poslije njih su došli "domaći", koji su uglavnom bavili se pljačkom, paljenjem kuća, ali i izivljavanjem nad seljanima. Neke od njih je poznavao od ranije, neki su bili korektni, ali većina koja je bila naoružana otimala je njihovu imovinu uzimajući što su htjeli. On osobno je u nekoliko navrata dobio batina. Osobno je vidio iz svoga dvorišta kada je ubijena Jelena Palaić, vidjevši da su u njezino dvorište ušle tri uniformirane osobe, te je jedan od njih ušao u kuću i iznosio televizor, a drugi otišao u štalu. Ona se je ispred štale sa njim posvadila, govoreći mu da su oni pljačkaši, a ne vojska, pa ju je jedan od njih odveo iza ćoška kada je čuo pucanj. Nakon toga je iz štale izveo kravu, koju je izveo i iz dvorišta i doveo u njegovo dvorište. Rekao mu je "stari imaš da hraniš ovu kravu dok ne dođem po nju, ja ću ti to platiti", uz to mu je rekao neka ide sahraniti "babu". Bio je uplašen i pristao uzeti kravu, a tada je sa Ivom Krčelićem i Nikolom Kokanom otišao u dvorište Jele Palaić, koja je još davala znakove života, a zatim je umrla, te su je pokopali u njezinom dvorištu prethodno sačinivši križ. Nadalje je izjavio, da je Jelena Palaić stradala 11. listopada 1991. godine, a što mu je poznato, jer je prethodnu noć umrla njegova supruga Barica Tišinić. Također zna da je Jelenu Palaić ubio Milan Velebit, kojeg nije od ranije poznavao, ali pri traženju da mu pričuva kravu koju je izveo iz štale Jelene Palaić predstavio se kao Milan Velebit iz Klasnića. Kasnije je od Kate Sučić čuo da je to zaista Milan Velebit, ali ne iz Klasnića nego iz Gornje Pastuše, a što je bilo poznato jer je radila sa njezinim sinom. Nakon nekoliko dana po kravu Jelene Palaić došao je brat Milana

Velebita odvozeći je na traktoru, a pri čemu je tražio da on ide sa njime, pa ako bi ih netko zaustavio, da kaže da mu je on kravu prodao. On je to odbio bojeći se za svoj život. Brat je odvezao kravu, a Milan Velebit je ostao u selu, kasnije su tri vojnika tražili od njega novac za tu kravu misleći da ju je on prodao, ali ih je uspio uvjeriti da je on kravu samo hranio. Inače, u to vrijeme u selu je bio poseban režim, nisu se smjeli kretati izvan kuće nakon 18,00 sati. Također mu je poznato da su svi Milana Velebita "zezali" riječima "ubi babu, dobi kravu". Inače je bio naprasit i svi su ga morali slušati. U selu su još stradali Ivo Cerjak, Jaga Vujasić i Mara Turkalj, ali ne zna tko ih je ubio. U to vrijeme po selu se vršila pljačka i to ljudi iz okolice koji su sve odvozili.

Slijedom navedenog, a činjenično utvrđenog iskazima naprijed navedenih svjedoka pred istražnim sucem Županijskog suda u Sisku može se sa dovoljnom sigurnošću zaključiti, da je okrivljeni Milan Velebit, a koji je dana 11. listopada 1991. godine, u selu Taborište, za vrijeme međunarodnog oružanog sukoba između regularnih oružanih snaga Republike Hrvatske sa jedne strane i naoružanih srpskih paravojnih postrojbi s druge strane, suprotno odredbama članka 3, članka 13 i članka 33 IV Ženevske konvencije o zaštiti građanskih osoba za vrijeme rata od 12. kolovoza 1949. godine, te članka 51 i članka 75 Dopunskog protokola Ženevskim konvencijama od 12. kolovoza 1949. godine o zaštiti žrtava nemeđunarodnih oružanih sukoba (Protokol I) od 8. lipnja 1977. godine, kao pripadnik nelegalne vojske tzv. "SAO Krajine", došao u dvorište Jelene Palaić, civilne osobe hrvatske nacionalnosti i tražio da mu preda svu stoku, pa kad je ona to odbila, iz puške za sada točno neutvrđene marke i kalibra ispalio više metaka u tijelo Jelene Palaić, nanijevši joj tako smrtonosne ozljede od kojih je na licu mjesta umrla, a zatim je uzeo i zadržao za sebe svu njezinu imovinu, te svu stoku zatečenu u njezinoj staji, stiču sva bitna obilježja kaznenog djela protiv čovječnosti i međunarodnog prava – ratnim zločinom protiv civilnog stanovništva - označeno i kažnjivo po članku 142 stav 1 bivšeg KZZJ-a (Narodne novine 53/91), sada članka 120 stav 1 OKZRH učinjenog na štetu Jelene Palaić iz sela Taborišta.

Naime, detaljnim svjedočkim iskazima svjedoka mještana sela Taborišta Kate Šustić, Kate Sučić i Matije Tišinića, a koji su se nalazili u svojem selu Taborištu i nakon okupacije paravojnih pripadnika nelegalne i neregulirane vojske tzv. "SAO Krajine" vidljivo je da su pripadnici te vojske, a koji su uglavnom bili seljani iz susjednih mjesta i koje su poznavali po viđenju sustavno pljačkali imovinu stanovništva odvozeći iz sela poljoprivredne strojeve, kućanske aparate, kao i stoku zatečenu u stajama, a nakon čega su palili kuće i staje, a među kojim se je naročito isticao okrivljeni Milan Velebit iz sela Pastuše, a koji je preostalim stanovnicima sela uglavnom starije dobi hrvatske nacionalnosti svojim grubim ponašanjem i prijetnjama tjerao "strah u kosti". Kata Šustić vidjela je okrivljenog Milana Velebita, kako na traktoru odvozi imovinu seljana, a od Mate Tišinića čula je da je upravo on ubio Jelenu (Jelu) Palaić zbog krave. To isto je iskazala i Kata Sučić, koja je osobno poznavala okrivljenog Milana Velebita, kojem je po njegovom naređenju morala klati i čistiti kokoši, koje je on pokrao po selu, jer je radio sa njezinim sinom u poduzeću "Finel" u Petrinji, a pored toga je čula i od tada službujućih policajaca tzv. "SAO Krajine" Rade Bjelića i Đure Krnjaića, koji su nakon pljačka i paleža dolazili u njihovo selo i umirivali ih, da je upravo okrivljeni Milan Velebit ubio Jelenu (Jelicu) Palaić. Isto tako Matija Tišinić određeno je naveo da je Jelena Palaić ubijena u svojem dvorištu 11. listopada 1991. godine, a ubio ju je okrivljeni Milan Velebit, kojem ona nije htjela dobrovoljno dati svoju kravu, a koji je nakon pucanja u Jelenu Palaić došao u njegovo dvorište, predstavio se dovodeći kravu i naređujući mu da je mora hraniti, a da će mu on to platiti.

Također i iz obrane okrivljenog Milana Velebita, koji je saslušan u svojstvu okrivljenog dana 8.I.2009. godine pred Okružnim sudom u Beogradu – Vijećem za ratne zločine može se indicijalno iščitati, da iako se brani da nije počinio kazneno djelo koje mu se stavlja na teret, jer je on imao uzorno imanje sa dovoljno stoke, a radio je i u poduzeću "Finel" u Petrinji, pa mu nije bila potrebna pljačka tuđe imovine, odnosno da on nije poznavao Jelenu Palaić, a ni Katu Sučić, te da kao pripadnik Teritorijalne obrane nije u kritično vrijeme bio na položaju u blizini sela Taborišta, već tek u proljeće 1992. godine. S druge strane iz njegove obrane proizlazi da je kao pripadnik Teritorijalne obrane mjesta Jabukovac mobiliziran u srpnju 1991. godine, a da je inače živio u Gornjoj Pastuši, da su imali položaj na ulazu u selo Taborište, ali tek u proljeće 1992. godine, da mu je poznato, da je cijelo selo uglavnom izbjeglo, a kada je njegova postrojba došla u selu su bile dvije ili tri starije "babe" i to smještene u jednoj kući, a koje su u selu bile sedam ili osam dana, a nakon toga su evakuirane po pripadnicima UNPROFOR-a. U međuvremenu od mobilizacije do stacioniranja njegove postrojbe na ulazu u selo Taborište nije dolazio, a inače je bio zadužen jednim ručnim bacačem sa jednom granatom, a tek kasnije je dobio poluautomatsku pušku. Tvrdi da ne poznaje Katu Sučić iz Taborišta, da unatoč takovoj njegovoj obrani detaljnim svjedočkim iskazima Matije Tišinića, Kate Šustić i Kate Sučić, koja ga je osobno poznavala, jer je sa njezinim sinom radio u poduzeću "Finel" u Petrinji smatram njegovu obranu neistinitu i usmjerenu na izbjegavanje kaznene odgovornosti za počinjeno kazneno djelo.

Stoga ovu optužnicu smatram opravdanu i na zakonu osnovanu.

Prilog: spis

ZAMJENIK
 ŽUPANIJSKOG DRŽAVNOG ODVJETNIKA
 Anja Rapić
[Handwritten signature]

